

2. Веретін Л.С. Інформаційне забезпечення як одна із передумов удосконалення управління продуктивність підприємства. *Ефективна економіка*. ТОВ «ДКС-центр». 2015. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4469> (дата звернення 16.05.2023 р.).

3. Гребешков О.В. Інформаційне забезпечення діяльності підприємства: інформаційні джерела та джерела їх задоволення. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2009. №6. С. 205-208. (дата звернення 16.05.2023 р.).

4. Корнев Ю. Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності. *Вісн. НАН України*, 2008. № 5. С.24-31. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/2002/05%20-%20Kornev.pdf?sequence=1> (дата звернення 16.05.2023 р.).

5. Литвин Н.А. Шевченко А.О. Діяльність органів державної влади щодо забезпечення інформаційної безпеки України під час війни: адміністративно-правовий аспект. *Юридично науковий електронний журнал*. Випуск №1. 2023. С. 299-302. URL: http://lsej.org.ua/1_2023/71.pdf (дата звернення 16.05.2023 р.).

6. Пархоменок-Куцевіл О.І. Проблеми забезпечення інформаційної безпеки під час здійснення військових операцій та бойових дій. *Публічне управління та адміністрування в Україні*. Випуск №28. 2022. С.177-181. URL: <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2022/28-2022/35.pdf> (дата звернення 16.05.2023 р.).

Слободян Т.А.,
здобувач вищої освіти 2-го курсу
обліково-фінансового факультету
Науковий керівник: **Мікуляк К.А.,**
асистент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Банківська сфера є однією з провідних ланок фінансової системи, від стабільності якої залежить подальший розвиток економіки України, можливість виходу на міжнародні ринки та активної участі у глобалізаційних процесах. У період фінансової кризи банки отримали значні збитки, внаслідок багатьох причин, що призвело до негативних

наслідків. Тому державі необхідно розробляти напрями реформування банківської системи, спрямовані на її оздоровлення та розвиток [1].

Звичайно, європейська інтеграція не є явищем, яке виникло несподівано в економічній політиці держави. Україна з кінця 90-х років – початку 2000-х рр. має на державному рівні затверджені програми Європейської інтеграції, відповідно до яких здійснюється поступова адаптація (насамперед законодавства) до вимог і стандартів ЄС. Не є винятком і банківська система, яка також залучена до цього процесу [2].

Водночас проблеми в банківській системі України можуть загострюватися внаслідок євроінтеграційного курсу України, що потребує від Національного банку України розроблення відповідних заходів для управління ризиками й подолання проблем.

Вітчизняний ринок банківських послуг нині має значний потенціал розвитку і тому є привабливим для європейських банків. Проте на поточному етапі розвитку України інтереси вітчизняної банківської системи та іноземних банків не завжди збігаються. На сучасному етапі у країнах ЄС банки сконцентровані на розв'язанні проблем з ліквідністю, у тому числі за рахунок припинення фінансування закордонних філій та дочірніх банків, виведення коштів з менш розвинених країн. Тоді як першочерговим завданням функціонування банківської системи України є не лише збереження стабільності, а й розширення кредитування реального сектору економіки [1].

Діяльність Національного банку України у сфері європейської інтеграції націлена насамперед на імплементацію Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Реалізація положень Угоди підвищує ефективність ринку фінансових послуг, забезпечує наближення національних норм регулювання і нагляду до правил ЄС та міжнародних стандартів. Це також створює передумови для посилення конкурентоздатності та рівноправної співпраці українських фінансових установ з європейськими, сприяє підвищенню рівня надання фінансових послуг та захисту прав споживачів.

Щоб досягти мети, Національний банк України постійно робить кроки, які спрямовані на [3]:

- реалізацію Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, імплементацію актів права ЄС у вітчизняне законодавство;
- впровадження міжнародних стандартів у сфері фінансових послуг;
- виконання рішень двосторонніх органів асоціації Україна – ЄС та інших зобов'язань і домовленостей у сфері європейської інтеграції;
- зміцнення довіри до Національного банку як центрального банку.

Європейська інтеграція дає досить позитивний бюджетний ефект, особливо на початковому етапі вступу до Євросоюзу. Фактично бюджет ЄС слугує для забезпечення ефективного функціонування єдиного ринку, а

отже передбачає усунення негативних проявів розширення, незалежно від того, чи це стосується регіону, економічного сектора чи країни.

Але з розвитком подій в Україні та ЄС умови реалізації стратегії можуть значно змінитись і не завжди в кращий бік. Потрібно також зважати на той факт, що ЄС перебуває в процесі трансформації. Збільшення кількості його членів веде водночас як до ускладнень вироблення ефективних політик, так і до зростання різноманітності й неоднорідності розвитку окремих регіонів і держав. На подолання внутрішніх проблем держави-члени ЄС витрачають значні кошти. Втім, ціна розширення не обмежується фінансовими видатками.

Слід розглянути сильні та слабкі сторони в частині підписання угоди з Європейським Союзом для банківської системи України (табл. 1).

Таблиця 1 Сильні та слабкі сторони щодо підписання угоди з ЄС для банківської системи України

Сильні сторони	Слабкі сторони
– ширший доступ до інвестиційних ресурсів західних інвесторів;	– посилення недобросовісної та нерівноправної конкуренції на ринку банківських послуг;
– здешевлення банківських кредитів;	– наростання валютних дисбалансів у структурі активів та пасивів банків;
– відкриття депозитів у євробанку без спецдозволу;	– збільшення розриву між рівнем розвитку фінансового і реального секторів економіки;
– впровадження нових стандартів корпоративного управління та обслуговування клієнтів;	– здійснення банками з іноземним капіталом кредитної політики, яка не завжди відповідає національним інтересам стратегічного розвитку України;
– формування прозорих, якісних і позбавлених корупції схем діяльності банківських установ, відносин між банківською установою та споживачем послуг;	– збільшення зовнішньої залежності банківської системи та каналів впливу нестабільності міжнародних фінансових ринках на ринок банківських послуг України;
– впровадження новітніх банківських продуктів і технологій ведення банківської діяльності.	– посилення циклічності розвитку фінансової системи.

Джерело: побудовано автором на основі даних [1; 4]

Отже, інтеграція банківської сфери України на європейську фінансову площину здатна активувати низку труднощів і ризиків комплексного характеру, та з іншого боку такий крок безумовно матиме позитивні наслідки та зможе оздоровити національну економіку в цілому.

Список використаних джерел

1. Асоціація з ЄС ударить по українських банках та страхових компаніях. URL: <https://ua-ekonomist.com> (дата звернення: 02.05.2023).
2. Буковинський С.А. Банківська система України на шляху євроінтеграції: монографія. Національний банк України. *Центр наукових досліджень*. К.: УБС НБУ, 2015. 496 с.
3. Європейська інтеграція. URL: <http://surl.li/dilqi> (дата звернення: 14.05.2023).
4. Оцінка витрат та вигод від укладення угоди між Україною та ЄС. К.: К. И. С., 2010. 96 с.
5. Сіренко Н. М., Мікуляк К.А. Імперативи розвитку банківської системи України в умовах цифровізації та ринкових трансформацій. *Modern Economics*. 2022. № 34(2022). С. 90-96. URL: <http://surl.li/gtept> (дата звернення: 02.05.2023).

Снідко Є.А.,
здобувач вищої освіти спеціальності 072
«Фінанси, банківська справа та страхування»
обліково-фінансового факультету
Науковий керівник: **Бурковська А.В.,**
канд. екон. наук, доцент кафедри
фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМИ РИЗИКАМИ У ПРОЦЕСІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Управління кредитними ризиками - це процес ідентифікації, оцінки, контролю та зменшення ризику невиконання кредиту або невиконання зобов'язань зі сторони клієнта банківської установи.

Оскільки банківські установи є основними фінансовими посередниками в країнах Європейського Союзу, вони повинні дотримуватись високих стандартів управління ризиками, щоб забезпечити стабільність фінансової системи в регіоні. Управління кредитними ризиками має на меті забезпечення банків достатнім рівнем фінансової спроможності для виплати кредитів і зобов'язань перед своїми клієнтами [1].

Управління кредитними ризиками включає в себе такі етапи: аналіз кредитного портфеля банку, оцінку кредитоспроможності клієнтів, встановлення лімітів на кредитування, контроль за дотриманням умов